

fanteri", som man har tænkt — og vistnok med fuldkommen Ret — at kunne ombytte med Ordet „Fodfolk“. Dette Ord kjende vi godt i Sproget, og derhos vinder det Indgang, thi selv den norske Militairordning bruger det, men med Alt det, at det er et meget godt og brugbart Ord, skal jeg dog bemærke, at det har sine Vanskeligheder at benytte det, idet det nemlig er et Samlingsord, et Ord, som indbefatter et Fleertal, medens der ikke høves noget tilsvarende Enkelttalsord, hvorfor man ikke har kunnet indføre noget godt dansk Ord for Benævnelsen „Infanterist“. Fremdeles er „Fodfolk“ et Ord, som ikke godt lader sig bruge i Sammensætninger, og derfor har man maattet lade saadanne Ord som „Infanteribrigade“, „Infanteriskole“ o. s. v. blive staaende. Man har altsaa ikke seet sig istand til at gjen-nemføre det Udtryk overalt, og man kommer saaledes til at sige i Loven: „Fodfolket bestaaer af 5 Infanteribrigader“. Dette er ikke heldigt, men jeg kan kun gjøre opmærksom paa, at man lider af de samme Ulemper i Norge. Det, der vindes herved, er altsaa ikke noget Afgjørende; det er kun en lille Forbedring, som maaffee kan føre til noget Mere. Derimod forekommer det mig, at Ordet „Cavalleri“ meget godt kan erstattes med Ordet „Rytter“; thi dette har baade et tilsvarende Enkelttal, nemlig „Rytter“, og det kan ogsaa sammensættes med andre Ord; man kan saaledes sige „et Rytterregiment“. Jeg synes derfor, at det er et meget godt Ord, men det er just ikke Meget, der opnaaes ved det. Dernæst er der adskillige Steder, hvor man har forsøgt at bruge danske Ord istedetfor fremmede, men hvor man alligevel ikke opnaaer Hovedformaalet, og jeg skal som et Exempel herpaa anføre Ordet: „Capitulation“, hvilket uægtelig ikke er ret skjønt, men det bruges meget i Armeen. Naar en Underofficerer paatager sig Forpligtelse til at tjene en vis Tid, aflutter han en Capitulation, og det er altsaa en Contract, som kaldes saaledes. Dette Ord er ikke dansk, og man skalde synes, at det ikke kunde være vanskeligt

at finde et dansk Ord istedetfor, men dette er dog ikke lykkedes for de Herrer, som have syset med denne Gjenstand, og de have derfor, hvor dette Ord forekom, omstrevet det. Istedetfor „et Mars Capitulation“ have de sat: „et Mars Tjeneste“ osv., og derved have de ganske rigtig undgaaet at benytte Ordet i Loven, men det er dog egentlig ikke det, vi ville opnaae ved en Fordansning, hvorimod Hensigten maa være at give et Ord, der kan bruges i Vighed med det, man borttager. Naar denne Forpligtelse alligevel skal bestaae, maa man ogsaa have et Ord at benævne den med; ellers have vi ikke givet noget Ord, der kan træde istedetfor det andet. Man siger til en Mand: „Vil Du slutte en Capitulation?“ Og dette maa man vedblive at sige, thi Leven giver ikke noget andet Ord at sætte istedetfor. De Herrer ville altsaa see, at det er med megen Bestedenhed, Udvalgets Fleertal har fremsat disse Forslag. Det erkjender, at hvad der vindes ved dem, ikke er Meget, og for flere af Forbedringernes Vedkommende er det endog et tvivlsomt Gode, der opnaaes; men dog har Udvalgets Fleertal troet, at de Endringer, som her ere foreslaaede, vilde gjøre Loven bedre, end den er i den Stikelse, hvori den er forelagt, og derfor skal jeg for mit Vedkommende stemme for samtlige disse Endringsforslag.

Winther: Det har været en Balsam for det Saar, der igaar blev slaaet mig af den ærede Ordfører, da han bestyldte mig for at have opstillet mine Endringsforslag med Stjødsløshed, nu idag at høre den samme ærede Ordfører oplyse de Svagheder, der her finde Sted. (Stemmer: Det er ingen Svaghehed!) Jo, det er altid en Svaghehed, naar man begaaer en saadan Unsigtighehed, at man ikke faaer givet de Udtryk, som passe paa de Steder, hvor de staae, og det er netop idag blevet meget godt oplyst af den ærede Ordfører, at han og hans Fæller, der have skullet sætte Endringsforslagene ind i et System, hvori de